

Bayer Zsolt: Nyílt levél John McCainnek

2014 december 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

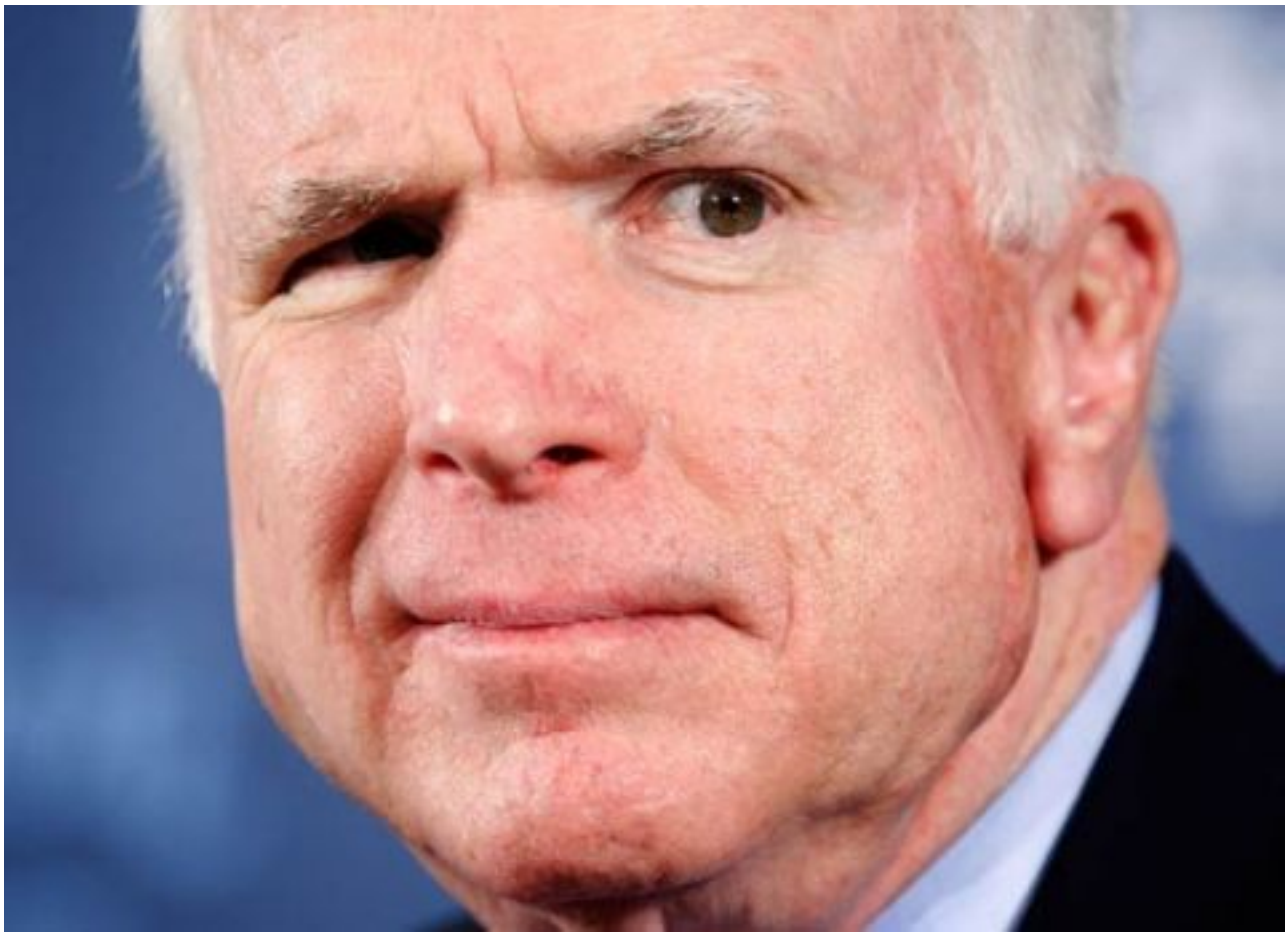
Ön neofasiszta diktátornak nevezte Magyarország miniszterelnökét. Magyarország a hazám. A neofasisztának nevezett miniszterelnök a barátom, még ha nem is a szó klasszikus értelmében.

Évente körülbelül háromszor beszélünk egymással, de ? azon kevés emberek egyike, akivel elmennék a háborúba, ha érti, mit jelent ez.

Ön az igazi becsületes (ebben nincs cinizmus!), együgy?, háborús plakátra való, k?bunkó amerikai.

Szenátor Úr!

Ön neofasiszta diktátornak nevezte Magyarország miniszterelnökét. Magyarország a hazám. A neofasisztának nevezett miniszterelnök a barátom, még ha nem is a szó klasszikus értelmében. Évente körülbelül háromszor beszélünk egymással, de ? azon kevés emberek egyike, akivel elmennék a háborúba, ha érti, mit jelent ez.

Az ön szavaira egyetlen mentség van: önnek fogalma sincs arról, mit beszél. És ezzel nincs egyedül. Európai bulvárértelmiségiek hada, kommunizmusból jött „entellektüelek”, mértéket és eszet vesztett amerikai republikánus szenátorok fasisztázzák ellenfeleiket. Ahogy Ernst Nolte írta: „A nyugati világ számos szerz?jénél találkozunk a fogalom – többnyire implicit – használatával, annak ellenére is, hogy a kommunisták el?szeretettel használják azt támadó fegyverként összes ellenfelükkel szemben.” Ön szakított az eddigi implicit használat szemérmes sunyiságával. Viszont csak alátámasztani tudja Nietzschét, akinek zseniális tévedéseiben is félelmetes igazságok lapulnak, és aki szerint a zsidó-keresztény ressentiment elszegényíti a világot.

Ön az elszegényített világ cégére és cégérese.

Persze vannak a fasizmus tárgyában hozott és természetesen megfellebbezhetetlennek mondott ítéletek között olyanok is, amelyek mögött legalább van némi intellektuális teljesítmény, még akkor is, ha semmi sem igaz bel?lük. Thomas Mann például Hitler bukása után azt írta az Ez a béke cím? munkájában, hogy a fasizmus a tömegek diktálta kortendencia, amely teljes gy?zelmet aratott. A gy?zelem pedig „Európának a politikai, morális, intellektuális területen jelentkez? fasiszta beszivárgás iránti pszichológiai fogékonyságának” köszönhet?. E tárgykörben szintén Nolte jegyzi meg, hogy Mann a Bruder Hitler cím? esszéjében „döbbent csodálkozással fedezi fel Hitler sajátos egzisztenciája és a m?vészlétr?l alkotott saját alapelgondolása közötti mély rokonságot”.

Lám, egy Thomas Mann szint? elme paranoiájában önmagában is felfedezi a fasizmus (s?t, a nemzetiszocializmus!) magvait. Ez a veszély az ön esetében természetesen nem fenyeget. Ön ugyanis képtelen bármit is felfedezni. Ön az igazi becsületes (ebben semmi cinizmus nincs!), együgy?, háborús plakátokra való, k?bunkó amerikai prototípusa. Aki megtanulta egyszer a fasiszta kifejezést, és azóta bárkire ráhúzza, aki éppen nem tetszik valamiért.

Amúgy Thomas Mann a már idézett m?vében azt írja, hogy a fasizmus „olyan korbetegség, amely mindenütt otthon van, amelyt?l egyetlen ország sem mentes". Az ön hazája sem, szenátor úr! Bizony, ilyen bonyolult és összetett a világ. Egy önhöz hasonló idióta, egy bizonyos Dorothy Thompson nev? egykori újságíró és rádióriporter fedezte fel Amerikában a fasizmust annak idején, éppen úgy, mint most ön Magyarországon. Nolte írja: „Még Roosevelt Amerikája sem kerülhette el a hasonló szemrehányásokat. Dorothy Thompson a New Dealben igyekezett fasiszta tendenciákat felfedezni, Rooseveltet 1934-ben már Mussolinivel hasonlították össze, és még 1940-ben is számos amerikai szállt szembe szenvedélyesen az elnök »cezarizmusával« és »vezér-elvével«."

Miért is történt ez? Mert a világgazdasági válság hatására egyre többen elkezdtek azon gondolkodni, fenntartható-e a kapitalizmus addigi formájában. És sorra születtek a nemleges válaszok. A sort a 19. század végén XIII. Leó pápa nyitotta meg Rerum Novarum enciklikájával. A kereszténységszocialista áramlatok keresték a megoldást a proletariátus tarthatatlan helyzetére. A pápai enciklika – miután elveti a marxizmus megoldási javaslatait – hitet tesz a kizsákmányolás megszüntetése és a munkásság jogainak biztosítása mellett. Hangsúlyozza a család primátusát és a korporativizmus fontosságát. És bizony, szenátor úr, éppen ezért lett például a kommunisták szemében a Rerum Novarum is a reakciós fasizmus dokumentuma. S talán nem véletlen, hogy az osztályharcot elvet? olasz fasizmus is éppen a korporáció miatt lett a kommunisták els? számú ellensége, és a baloldali meghatározásokból soha sem hiányozhat annak hangsúlyozása, hogy a fasizmus és a korporativizmus kéz a kézben jár.

A Rerum Novarum: fasiszta enciklika.

Aztán folytathatjuk a sort Keynesszel. Úgy is, mint a New Deal ideológiai megalapozójával. ? volt az, aki A laissez-faire vége cím? tanulmányában el?ször bírálni merte a liberális gazdaságpolitikát, amennyiben is az teljes mértékben elveti az állami beavatkozást a gazdaságba. Az általános elmélet cím? f? m?vében pedig olyan „istentelenségeket" állít, miszerint olykor érdemes a pénzt a bankok helyett magunknál tartani. S hogy válságok idején igenis az államnak kell beavatkoznia a folyamatokba, mégpedig úgy, hogy például beruházások finanszírozásával fenntartja a keresletet és csökkenti a munkanélküliséget. Megengedhet?nek tartja a fedezet nélküli pénzkibocsátást, még a költségvetési hiány növelése árán is. Keynes kimondta, hogy a piac önmagában nem tudja fenntartani a gazdasági egyensúlyt.

Tehát Keynes is fasiszta volt.

Miképpen Roosevelt, aki Keynes elvei alapján dolgozta ki a New Deal rendszerét, amelyben szakított a szabad piac dogmájával és az állam minden addiginál er?teljesebben avatkozott be a gazdasági folyamatokba, és aki hatalmas közmunkaprogramokat hirdetett.

Fasiszta volt, mint Orbán. Vagy mint ön, szenátor úr. Emlékszik, mit írt önr?l a Libertarian Today nemrég? Ezt: „Neo-fascist McCain says constitutional, due process protections for American citizens should be suspended because terrorism exists."

Nem várom el önt?l, hogy bármit is megértsen mindebb?l. Nem kell értse, hogy a Dreyfus-ügy nélkül nincs Action Francaise, Action Francaise nélkül nincs olasz fasizmus. Azt sem kell megértenie, hogy az ön hazájának nyomorult gazemberei által okozott legutóbbi világgazdasági válság ismételten újféle megoldásokat követel. Olyasmiket, mint a New Deal volt annak idején. Csak ameddig a Fed szabadon nyomhatja a pénzt rogyásig, és ameddig bármekkora lehet az amerikai államadósság, addig ez itt nekünk, a gyarmatokon tiltva van. És ha valaki mégis tenni akar valamit, azt lefasisztázzák.

Nolte igazságát pedig végképp nem kell megértenie: „Az úgynevezett imperializmus 1914 el?tt mindenütt a nemzetállamok banális egoizmusa, illetve a liberális és szocialista tradíció kifinomultabb igényei között kötött kompromisszumnak mutatkozott. Sem Cecil Rhodes, sem Theodore Roosevelt, sem pedig Friedrich Naumann nem akart mást, mint a mindenkori kultúreszmét minden érintett nép el?nyére és üdvére kitágítani. De nem volt-e kézenfekv? az is, hogy ez az imperializmus alapterméséneél fogva önmagára tanult meg fenntartás nélkül igent mondani?"

(Ui.: A ki takarodjon hamarabb az anyja keservébe verseny tegnapi és mai fordulóját összetettben az ön szavait hozsannázva üdvözl? magyarországi hazaáruló sajtómunkások nyerték. De egyéniben öné az aranyérem! Gratulálunk hozzá!)

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló